Pt 36
16/07/.

REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering

ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT COMME MONUMENT CERTAINES PARTIES DE LA MAISON A. VANDEVELDE ET SON JARDIN SIS AVENUE JACQUES SERMON 25 A GANSHOREN

Le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Vu le Code bruxellois de l'Aménagement du Territoire, articles 226 et 228 ;

Vu l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 12 février 2015 entamant la procédure de classement comme monument de certaines parties de la maison Vandevelde et de son jardin sis avenue Jacques Sermon 25 à Ganshoren ;

Vu l'avis demandé au collège des bourgmestre et échevins de la commune de Ganshoren le 10 mars 2015 ;

Considérant que le collège des bourgmestre et échevins de la commune de Ganshoren a émis une avis favorable en séance du 30 mars 2015 dans le délai prévu par l'article 225 § 1er du Code bruxellois de l'Aménagement du Territoire ;

Vu l'avis demandé au propriétaire le 10 mars 2015 ;

Considérant que le propriétaire n'a pas émis de remarques dans le délai prévu par l'article 224 du Code bruxellois de l'Aménagement du Territoire ;

Vu l'avis favorable de la Commission Royale des Monuments et Sites émis en séance du 3 [illegible] 2015 ;

Sur la proposition du Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Après délibération,

BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING HOUDENDE BESCHERMING ALS MONUMENT VAN BEPAALDE DELEN VAN HET HUIS A. VANDEVELDE EN ZIJN TUIN GELEGEN JACQUES SERMONLAAN 25 TE GANSHOREN

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Gelet op het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening, artikel 226 en 228;

Gelet op het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 12 februari 2015 houdende instelling van de procedure tot bescherming als monument van bepaalde delen van het huis Vandevelde en zijn tuin gelegen Jacques Sermonlaan 25 te Ganshoren;

Gelet op het advies gevraagd op 10 maart 2015 aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ganshoren;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ganshoren een positief advies heeft uitgebracht tijdens zijn zitting van 30 maart 2015 binnen de termijn zoals bepaald door artikel 225 § 1 van het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening ;

Gelet op de vraag tot advies toegestuurd op 10 maart 2015 aan de eigenaar;

Overwegende dat de eigenaar geen opmerkingen heeft meegedeeld binnen de termijn voorzien in artikel 224 van het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening;

Gelet op het gunstig advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, uitgebracht tijdens haar zitting van [illegible] 2015;

Op de voordracht van de Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Na beraadslaging,

GOUVERNEMENT DE LA REGION BRUXELLES-CAPITALE CHANCELLERIE KANSELARIJ BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING

Arrête:

Article 1er. Sont classés comme monument :

- les façades et toitures, le rez-de-chaussée et la cage d'escalier (en ce compris la galerie et ses menuiseries) de la maison A. Vandevelde,
- la cour avant (en ce compris sa clôture), la terrasse et le jardin d'origine (en ce compris le pavillon de fond),

du bien sis avenue Jacques Sermon 25 à Ganshoren pour son intérêt historique, esthétique et artistique précisé dans l'annexe I du présent arrêté.

Le bien est connu au cadastre de Ganshoren, 1e division, section B, 1e feuille, parcelle n° 26p9 (partie).

Article 2. La délimitation du monument et de sa zone de protection est reprise sur le plan figurant à l'annexe II du présent arrêté.

Pour le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

16 JULI 2015

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, du Développement territorial, de la Politique de la Ville, des Monuments et Sites, des Affaires étudiantes, du Tourisme, de la Fonction publique, de la Recherche scientifique et de la Propreté publique

Rudi VERVOORT

Besluit :

Artikel 1. Worden beschermd als monument:

- de gevels en daken, het gelijkvloers en het trappenhuis (met inbegrip van de galerij en haar schrijnwerk) van het huis A. Vandevelde,
- de koer vooraan (met inbegrip van de afsluiting), het terras en de oorspronkelijke tuin (met inbegrip van het paviljoen achteraan),

het goed gelegen Jacques Sermonlaan 25 Ganshoren vanwege zijn historische, en artistieke waarde zoals nader bijlage I van dit besluit.

Het goed is bekend ten kadaster te Ganshoren, afdeling, sectie B, 1ste blad, perceel nr.26p9 (gedeelte).

Artikel 2. De afbakening van het goed en van zijn vrijwaringszone wordt aangegeven op het plan in de bijlage II van dit besluit.

Voor de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

16 JULI 2015

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Territoriale Ontwikkeling, Stedelijk Beleid, Monumenten en Landschappen, Studentenaangelegenheden, Toerisme, Openbaar Ambt, Wetenschappelijk Onderzoek en Openbare Netheid

GOUVERNEMENT DE LA REGION BRUXELLES-CAPITALE - BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING
CHANCELLERIE
KANSELARIJ

Copie certifiée conforme
Voor eensluidend afschrift
16-07-2015
Chancellerie - Kanselarij
Hamid MHAOUCHI

ANNEXE I A L'ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT COMME MONUMENT CERTAINES PARTIES DE LA MAISON A. VANDEVELDE ET DE SON JARDIN SIS AVENUE JACQUES SERMON 25 A GANSHOREN

Réf cadastrale : Ganshoren, 2e division, section B, 1re feuille, parcelle n° 26p9.(partie)

Description sommaire

La maison, sise à l'avenue Jacques Sermon 25 à Ganshoren, a été construite pour Aimé Vandevelde selon les plans d'Antoine Pompe. La demande d'autorisation de bâtir a été introduite le 21 décembre 1922.
La parcelle originelle mesurait 19,5 m sur 48,25 m. Le bien qui y a été construit consiste en un corps sur plan en L (corps de bâtiment et aile secondaire), un garage qui y est rattaché, une grande terrasse et un jardin dans le fond. A l'arrière, le jardin est délimité par un pavillon qui sert d'abri de jardin. L'implantation, perpendiculaire, de l'immeuble est atypique et permet de profiter au maximum de la parcelle.

Les bâtiments sont construits en briques peintes en blanc, et couronnés par une toiture en tuiles. La menuiserie avec croisillons est en bois. Les portes et la porte de garage en bois sont authentiques. Plusieurs châssis ont été remplacés par des châssis dont l'apparence se rapproche des châssis originels, tels que celui de la cuisine et celui du bureau dans la façade avant. Dans la façade arrière, certaines fenêtres ont été doublés vers l'avant de nouveaux châssis, dont ils adoptent le modèle. La menuiserie dans les trois oriels au niveau de l'aile, a été remplacée.

Description de l'extérieur:
Corps de bâtiment principal et garage
Le corps de bâtiment principal consiste en deux niveaux, dont le premier, dans la façade à rue, possède un parement en pierre blanche, qui est limité dans le haut par une moulure. A l'extrême droite est percée une grande fenêtre à appui taluté (cuisine). Elle est surmontée d'un bow-window de faible saillie, reposant sur deux consoles en bois à motif végétal (chambre). De chaque côté, dans l'angle formé par la façade et le bow-window, sont placés deux masques de monstres.
Au-dessus de l'accès décentré avec porte en retrait se trouve un haut-relief représentant deux oiseaux mythologiques entrelacés. Il est surmonté d'une fenêtre à vitraux oblongue (cage d'escalier). A gauche, au-dessus de la grande fenêtre à l'appui taluté du rez-de-chaussée (bureau), se trouve un bow-window à trois pans (chambre). L'angle, qui forme la transition vers la façade latérale du corps de logis donnant sur la cour côté rue, consiste en un contrefort, au-dessus duquel est placé un masque entre le bow-window de la façade avant en un bow-window symétrique identique (également chambre) sur la façade latérale. Une cheminée massive, ajoutée ultérieurement, s'appuie contre cette façade. Dans la transition vers le garage situé en retrait, qui compte deux niveaux et une toiture à deux versants, se trouve une fenêtre à vitrail (vestiaire). Le rez-de-chaussée du garage présente une porte, surmontée d'une seconde porte meunière dans le pignon. L'ouverture cintrée à côté de la porte donne l'accès direct à la terrasse et au jardin situés à l'arrière du corps de bâtiment. La cour elle-même est séparée de la rue par une porte de garage moderne, qui se trouve à la place de la grille originelle.
A l'arrière, dans l'intérieur d'îlot, la façade du garage a l'apparence d'une maison à pignon. Elle s'articule au corps de logis avec un pan coupé dans la partie inférieure. Le niveau inférieur possède un décrochement avec une fenêtre en trois parties, surmonté d'une fenêtre avec linteau en plein cintre. A côté du garage est placée une porte à arc en plein-cintre (vestiaire) qui forme la transition avec le corps de logis.
La façade arrière du corps de logis est composée de quatre travées successives avec des fenêtres sur les deux niveaux. La première travée consiste en un [illegible] à deux fenêtres (fumoir au rez-de-chaussée, chambre à l'étage) entre lesquelles se trouve [illegible] en éternit.
Les trois travées suivantes forment la transition entre le corps de logis et l'aile secondaire. Ils ont la même apparence avec des portes-fenêtres (fumoir, salle à manger) et de grandes fenêtres avec garde-corps à l'étage.

Aile secondaire
Cette aile forme une unité bien délimitée, avec dans la partie droite une grande baie avec arc en plein cintre au rez-de-chaussée. La partie centrale de l'aile forme un ensemble symétrique avec trois travées au rez-de-chaussée, dont celle du centre forme un léger ressaut. L'étage, qui présente également un léger ressaut, présente des pans de bois, et, dans sa partie inférieure, un bardage de bandes en bois horizontales. Il y a

deux bow-windows triangulaires qui encadrent une petite fenêtre centrale. Le tout est surmonté par deux pignons.
La dernière travée et la façade latérale vers le jardin ont des baies avec arc en plein cintre avec menuiserie. La façade latérale présente un bow-window à trois pans à l'étage. Les baies avec arc en plein cintre au rez-de-chaussée étaient ouvertes à l'origine, et formaient l'accès à la terrasse couverte. Cette terrasse a été incorporée dans l'espace intérieur, peut-être lors de la transformation en 1937 des architectes Adrien et Yvan Blomme.

Terrasse, jardin et pavillon
Le jardin et ses terrasses, d'une superficie approximative de 6 ares, se présente sous la forme d'un rectangle dont une des pointes est allongée. Il est divisé en trois parties distinctes.
La première partie du jardin, contiguë à la façade arrière, est occupée par une vaste terrasse revêtue de carrelages bordeaux traversés par un réseau de bandes blanches placées à 45°. Elle est limitée par des murets de briques peintes en blanc et couverts de dalles de pierre bleue au profil ondulé. La terrasse est entourée d'un passage carrossable est constitué de cassons de grès disposés en « opus incertum » ,et agrémentée de zones de plantations. Elle est bordée au nord par un massif comportant un exemplaire d'if taillé de grand développement. Au centre de la terrasse, un massif planté de fougères ainsi que d'un exemplaire de thuya est présent. Des pierres de seuils se trouvent au sein des zones plantées. Un escalier central de quelques marches, encadré de sphères en pierre bleue, mène à la seconde partie du jardin, constituée d'une zone engazonnée. Cet escalier est constitué en partie de cassons de grès et de pierre bleue. Il est ponctué à ses extrémités par des massifs de résineux. Deux buis taillés en boule sont présents au pied. Une vaste pelouse rectangulaire occupe le centre de la parcelle ; elle est longée au nord et au sud par un sentier rectiligne en cassons de grès, et ponctuée à chaque coin d'un élément végétal vertical, un if.
La troisième partie du jardin, constituée de la pointe allongée du rectangle, est occupée par un petit pavillon semi-circulaire, adossé au mur d'enceinte du jardin. L'aspect courbe est souligné par la présence de pilastres de briques peintes en blanc et d'un chapiteau en pierre bleue, situés à l'avant plan de celui-ci. Une terrasse de dalles en cassons de grès occupe l'espace situé entre les pilastres et le pavillon. Au centre de cette terrasse, une fosse circulaire est aménagée et un exemplaire remarquable d'érable plane s'y épanouit. Un moulage identique à celui figurant au-dessus de la porte d'entrée, représentant des oiseaux mythologiques, est présente dans le mur d'enceinte du jardin.

Les constructions originelles peuvent globalement être considérées comme un immeuble à trois façades et avec un mur mitoyen à droite, qui forme la limite avec la parcelle adjacente. Aimé Vandevelde avait acheté la parcelle voisine vers 1933, et introduisit cette année-là une demande de permis pour l'érection du mur de clôture à rue, à droite de l'immeuble originel. Le mur de séparation du jardin entre les deux parcelles, fut aussi démoli. En 1937, le propriétaire fit construire sur la parcelle acquise une annexe avec serre avec une baie vers la cuisine. Cette construction selon les plans d'Adrien en Yvan Blomme a été sensiblement transformée en 1976 au moment de la construction d'une piscine sur la parcelle. Ces deux extensions non-originelles ne font pas partie du classement.

<u>Description de l'intérieur de l'habitation</u>
En ce qui concerne l'intérieur, on peut également faire la distinction entre le corps de logis avec le garage, et l'aile arrière.
Le corps de logis est distribué autour d'une cage d'escalier centrale, qui est accessible par deux portes dans le petit vestibule hexagonal. Ce motif hexagonal se retrouve également dans les vitraux des façades avant et latérale. La cage d'escalier, donne directement accès à la salle à manger et au fumoir et, par un couloir court qui suit un axe diagonal, au bureau et au vestiaire.
La cage d'escalier possède un grand escalier tournant avec trois volées, qui aboutit à une galerie qui surplombe le hall. La rampe présente une alternance de fins balustres et de planches massives foncées, alors que les marches de l'escalier sont de couleur plus claire. Les boiseries sombres sont identiques à celles des portes et du lambris. Le motif des balustres se répète dans les lambris. La cage d'escalier est éclairée par un châssis, divisé en six éléments qui présentent chacun un vitrail au centre duquel se détache un médaillon avec un oiseau fortement coloré. L'escalier aboutit à une galerie sur laquelle donnent plusieurs portes originelles. Elles donnent accès aux chambres et aux salles de bains (modernes). A droite, un long

couloir étroit se poursuit jusqu'au bout de l'aile (ces espaces ne sont pas pris en compte pour le classement).
Un petit couloir décoré de lambris mène en diagonale vers le bureau. Les angles de ce bureau présentent chacun un pan coupé, il s'y trouve un corps de cheminée en travertin et un parquet à dessin géométrique.
Le sol du vestiaire avec son plan au sol irrégulier consiste en carreaux de marbre, comme dans le couloir; les portes y sont originelles. Le vestiaire donne accès au garage, à des toilettes et à la terrasse à l'arrière.
A droite de la cage d'escalier se situe la cuisine modernisée.
Derrière le hall et la cuisine se trouvent le fumoir et la salle à manger qui forment une espace ouvert donnant sur la grande terrasse. La salle à manger communique avec l'aile arrière. La décoration de ces deux pièces, telle que la cheminée en travertin, le parquet, les moulures au plafond, ... a probablement été modifiée par les architectes Adrien et Yves Blomme, au cours de [illegible] réaménagé l'aile en 1937.
L'aile secondaire était initialement destinée aux espaces [illegible] de service. Les espaces étaient occupés par un studio de photographie, un laboratoire photo, une chambre de couture, une cage d'escalier, une buanderie, des toilettes et une petite cour couverte, [illegible]. L'aile est un espace qui sert principalement à la salle à manger et à la bibliothèque.

REGION BRUXELLES-CAPITALE
CHANCELLERIE
KANSELARIJ
BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE GEWEST

Intérêt présenté par le bien selon les critères définis à l'article 206, 1° du Code bruxellois de l'Aménagement du Territoire

Intérêt historique:
La maison, sise dans l'avenue Jacques Sermon 25 à Ganshoren, se situe aux abords de la Basilique de Koekelberg. Elle se situe aux abords d'une large avenue planté au milieu d'arbres. Elle se distingue des autres immeubles de l'avenue, qui sont essentiellement des maisons bourgeoises et des immeubles d'appartements.

L'architecte de l'immeuble, Antoine Pompe (1873-1980), a suivi une formation à l'Académie des Beaux-Arts à Bruxelles et une formation d'arts appliqués à la Kunstgewerbliche Schule à Munich. Sa première réalisation a été la construction de l'Hôtel Palace (1908) à la place Rogier à Bruxelles, en collaboration avec l'architecte Adhémar Lener. Il a réalisé sa première œuvre personnelle en 1910: la Clinique du Docteur Van Neck, rue Henri Wafelaerts 53 à Saint-Gilles (façade avant classée le 07/12/1981). Par l'originalité de la façade, cette œuvre peut être considérée comme le point de départ de l'architecture moderne à Bruxelles après l'Art Nouveau. Entre 1911 en 1921, il s'associe avec l'architecte Fernand Bodson. En 1921, Pompe met au point un procédé pour la construction en blocs creux, préfabriqués, qui sont utilisés entre autres dans quatre maisons de la cité-jardin La Roue à Anderlecht (1921). Ensuite il participe à la réalisation de la cité-jardin Kapelleveld à Woluwe-Saint-Lambert (1922-1926). Après ces travaux pour les autorités, Pompe se consacre, le reste de sa carrière, essentiellement à des habitations privées. Il donne des cours sur le mobilier à l'Institut supérieur des Arts décoratifs de La Cambre, depuis sa fondation en 1926 par Henry Van de Velde jusqu'à sa retraite en 1939. [1]

Jusqu"il y a peu, peu d'immeubles de cet architecte important avaient été classés. Mis à part la façade avant de la Clinique du Docteur Van Neck, son œuvre protégée se limite à sa propre maison, une transformation d'une habitation existante rue du Châtelain 47 à Ixelles (classée le 05/06/1997) et l'ancienne clinique chirurgicale, rue Boduognat 12 - 14 à Bruxelles (classée le 18/01/2007). La Commission royale des monuments et des sites a donc commandé une étude de l'œuvre de Pompe, aux Archives d'Architecture Moderne.[2] Le bien situé à l'avenue Jacques Sermon à Ganshoren, est une des propositions de classement qui découlent de l'étude.

L'immeuble dans l'avenue Jacques Sermon occupe une place importante dans l'œuvre de Pompe. C'est un des premiers immeubles qu'il construit à lui tout seul, après sa collaboration avec l'architecte Bodson et ses commandes pour le logement social. Outre la maison A. Vandevelde, il réalisera la même année un immeuble à appartements, rue des Atrébates 129 à Etterbeek, la maison rue Servais-Kinet 13 à

[1] Proposition de classement de sept biens significatifs de l'œuvre architectural réalisé par Antoine Pompe en Région bruxelloise. Notice biographique sur l'architecte et intérêt patrimonial de son œuvre. Annexe à E. Hennaut et L. Liesens, Antoine Pompe. Œuvres dans la Région de Bruxelles-Capitale. Etude Archives d'Architecture Moderne, 2009-2010.
[2] E. Hennaut et L. Liesens, Antoine Pompe. Œuvres dans la Région de Bruxelles-Capitale. Etude Archives d'Architecture Moderne, 2009-2010.

Woluwe-Saint-Lambert et la transformation d'une villa, chaussée de Ninove 1062 à Molenbeek-Saint-Jean. Tant au niveau du style qu'au niveau de la mise en œuvre du plan, la maison A. Vandevelde témoigne d'une grande originalité, alors que les immeubles de la même année sont plus modestes. Ses constructions ultérieures, où il a joué d'une façon inventive avec différentes briques de parement, comme par exemple à la villa Stevens, avenue des Princes Brabançons 29 à Watermael-Boitsfort (classée le 12/02/2015), et à la villa Grunenwald, avenue de la Sapinière 52-54 à Uccle, chacune datant de 1926, sont les plus comparables avec la maison A. Vandevelde. La façade remarquable arrière de la maison A. Vandevelde est cependant unique dans son œuvre.

Peu après sa construction, la maison, a subi des transformations. Celles-ci sont l'oeuvre des architectes Adrien (1878-1940) et Yvan (1906-1961) Blomme. Après avoir arrêté ses études d'ingénieur, Adrien Blomme a suivi une formation d'architecture en cours du soir à l'Académie des Beaux-Arts à Bruxelles, alors que le jour, il était dessinateur entre autres auprès d'Antoine Pompe. Son œuvre est très variée et comprend des villas, des immeubles d'appartements, des magasins, ... dans des styles très différentes tels que l'Art Nouveau, le Modernisme, l'éclectisme, ... Son œuvre probablement la plus connue, est la brasserie Wielemans-Ceuppens sise avenue Van Volxem à Forest (classée le 20/07/1993). Son fils Yvan a également suivi des cours à l'Académie de Bruxelles. Entre 1931 et 1940, père et fils travaillaient ensemble, réalisant surtout des immeubles d'appartements, mais également des transformations de la maison A. Vandevelde à Ganshoren en 1937. [3] Cette transformation n'est pas la seule réalisée par Adrien Blomme. En 1927, il a conçu l'adaptation de l'hôtel Ciamberlani de l'architecte Paul Hankar, rue Defacqz à Ixelles.[4]

Aimé Vandevelde maître de l'ouvrage de l'habitation, avenue Sermon, était directeur de la firme « Chantier Houiller » (charbon). Avant la transformation de la maison A. Vandevelde, Blomme avait déjà travaillé pour le « Chantier Houiller », aménagements sis quai des Usines à Bruxelles en 1932. Il conçut également des projets de magasins (réalisés ?) pour la même entreprise, chaussée de Wavre et rue de la Fiancée à Bruxelles (non datés). Adrien Blomme a également réalisé la remarquable villa M. Vandevelde, avenue Houzeau 99 à Uccle (réalisée le 18/05/2006) pour le fils d'Aimé Vandevelde, Maurice, en 1936.[5] Adrien Blomme était donc [illegible] « l' architecte maison » de la famille Vandevelde, comme il l'était également pour la famille Wielemans et d'autres familles d'industriels et d'hommes d'affaires de la grande bourgeoisie bruxelloise.

GEWESTELIJKE HOOFDSTEDELIJKE REGERING VAN BRUSSEL
KANSELARIJ

Intérêt esthétique et artistique

La maison A. Vandevelde est l'immeuble d'Antoine Pompe qui renvoie le plus aux grandes maisons de campagne anglaises. C'est surtout vrai pour la façade arrière, qui crée l'illusion que l'ensemble qui se compose de plusieurs facettes, s'est construit de manière naturelle. C'est comme si l'immeuble se développait librement dans son environnement immédiat.[6] L'ensemble de l'habitation offre un calme campagnard et un cadre intime, auquel contribue amplement le jardin et son pavillon. Le jardin et le pavillon semi-circulaire à l'arrière en intérieur d'ilot contribuent à l'intimité du cadre.
Ce jardin de composition soignée possède une grande cohérence visuelle. Les différentes essences qui le composent apportent une plus-value esthétique importante et sont typiques de l'entre-deux guerres. La présence de résineux et de fougères permet d'obtenir un environnement luxuriant et intime. L'érable plane s'épanouissant au centre de la terrasse arrière est un élément central de la composition de ce jardin.

Les différents aménagements du jardin sont probablement d'époque. Les différentes photos du jardin[7] et la photo aérienne de 1935[8] attestent de sa présence peu de temps après la construction de la maison A.

---

[3] A. Van Loo (olv.), Repertorium van de architectuur in België van 1830 tot heden, Anvers, 2003, p. 156-157.
[4] A. Van Loo, Hankar revisité par Blomme, dans Hankar et l'Hôtel Ciamberlani. Un palais déguisé en maison de ville, Brussel, 2009, p. 69-83, passim.
[5] F. Blomme, A la rencontre d'Adrien Blomme. 1878-1940, Bruxelles 2004, p. 231
[6] Proposition de classement de sept biens significatifs de l'œuvre architectural réalisé par Antoine Pompe en Région bruxelloise. Notice biographique sur l'architecte et intérêt patrimonial de son œuvre. Annexe à E. Hennaut et L. Liesens, Antoine Pompe. Œuvres dans la Région de Bruxelles-Capitale. Etude Archives d'Architecture Moderne, 2009-2010.
[7] Iconographie faisant partie de E. Hennaut en L. Liesens, Antoine Pompe. Œuvres dans la Région de Bruxelles-Capitale. Etude Archives d'Architecture Moderne, 2009-2010.

Vandevelde. Le jardin est représentatif des jardins pittoresques qui étaient en vogue durant l'entre-deux-guerres.
La maison, par sa composition avec trois façades, évoque une villa campagnarde. Cette référence est renforcée par le style lui-même, qui renvoie au cottage. C'est l'intégration du pan-de-bois qui est le plus typique. L'extérieur, mais également l'intérieur (originel) est typique de ce style. Le plan consiste en une succession d'espaces plutôt petits, qui contribuent à une ambiance intime. Cette intimité se retrouve dans le fonctionnement de la maison, où une connexion est prévue entre la salle à manger et la cuisine. Les pièces de vie sont concentrées sur un plan carré, où le bureau ne prend pas part à cette ambiance familiale casanière. De la même façon, le studio photographique et les autres espaces dans l'aile arrière se retrouvent plus ou moins isolés de l'activité familiale. L'habitation témoigne d'un renouveau d'intérêt, à la veille de la Première Guerre, pour les styles de construction régionaux, pittoresques. Les cités-jardins Le Logis et Floréal à Watermael-Boitsfort datent d'ailleurs de la même période. L'expression architecturale réfléchie, l'utilisation de matériaux de qualité et leur mise en oeuvre très soignée font de cette villa un témoin très représentatif de ce courant à Bruxelles.
La réinterprétation du style Tudor dans certains éléments décoratifs, tels que les oriels, le motif répétitif hexagonal et le cordon dans la façade avant, est une donnée plutôt rare dans l'architecture bruxelloise de l'entre-deux-guerres. L'application de masques sur les façades renvoie également à la décoration moyenâgeuse, où ces décorations figuratives apparaissaient dans les églises.
L'intérieur de l'habitation se caractérise par l'utilisation abondante du bois. Sur ce plan, le visiteur remarque avant tout le hall d'entrée avec l'escalier, qui occupe un tiers de la façade à rue. Les boiseries ont été réalisées avec le sens du détail, le dessin des balustres de la main courante réapparaissant dans le lambris. Les portes et la menuiserie contiennent plusieurs verrières. La plus remarquable est celle qui éclaire la cage d'escalier et qui comprend une décoration au motif d'oiseaux. De même la finition des portes de l'habitation, avec ou sans arc en plein cintre, est finement travaillée. L'incorporation de formes différentes la rend très variée. Cela s'explique sans aucun doute en partie par le fait que l'architecte Pompe a suivi une formation en arts appliqués. L'intervention dans les pièces de vie (fumoir et salle à manger) et dans l'aile arrière, qui peut sans doute être attribuée à Adrien et Yvan Blomme, est de qualité. Cette décoration est assez sobre et repose sur la qualité de l'essence de bois utilisée. Le style utilisé renvoie à l'Art déco. La finition des plafonds avec la lumière intégrée dans les différents espaces est très typique de ce style. Le réaménagement a transformé le cottage intimiste en une habitation plus bourgeoise. L'intervention est en harmonie avec la villa originelle et fait également partie de son histoire.

La maison Aimé Vandevelde est une des œuvres les plus authentiques et les plus originales d'Antoine Pompe et mérite donc d'être classée.

GOUVERNEMENT DE LA RÉGION BRUXELLES-CAPITALE
CHANCELLERIE
KANSELARIJ

Bibliographie:
E. Hennaut et L. Lieseborghs, Antoine Pompe, Œuvres dans la Région de Bruxelles-Capitale. Etude Archives d'Architecture Moderne, 2009-2010. (avec iconographie et bibliographie)

Vu pour être annexé à l'a

16 JULI 2015

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, du Développement territorial, de la Politique de la Ville, des Monuments et Sites, des Affaires étudiantes, du Tourisme, de la Fonction publique, de la Recherche scientifique et de la Propreté publique

Rudi VERVOORT

[8] http://www.gis.irisnet.be/bruciel

Copie certifiée conforme
Voor eensluidend afschrift
16-07-2015
Chancellerie - Kanselarij
Hamid MHAOUCHI

BIJLAGE I VAN HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT BESCHERMING ALS MONUMENT BEPAALDE DELEN VAN HET HUIS A. VANDEVELDE EN ZIJN TUIN GELEGEN JACQUES SERMONLAAN 25 TE GANSHOREN

Kadastrale Gegevens: Ganshoren, 2de afdeling, sectie B, 1ste blad, perceel nr.26p9 (gedeelte)

Beknopte beschrijving
Het huis aan de Jacques Sermonlaan 25 in Ganshoren werd ontworpen door architect Antoine Pompe voor Aimé Vandevelde, de bouwaanvraag werd ingediend op 21 december 1922.
Het oorspronkelijk perceel meet 19,5 m op 48,25 m. Het goed dat hierop opgetrokken werd bestaat uit een gebouw in L-vorm (hoofdgebouw en zijvleugel), een daaraan gekoppelde garage, een groot terras en daarachter een tuin. De tuin wordt achteraan afgesloten door een paviljoen dat dienst doet als tuinhuis. De inplanting van het gebouw is atypisch, de oriëntering staat haaks op het perceel en maakt er hierdoor optimaal gebruik van.

De gebouwen zijn opgetrokken in witgeschilderde baksteen met een pannen dak en hebben houten schrijnwerk met roedeverdelingen en houten oorspronkelijke deuren en garagepoort. Het schrijnwerk werd hier en daar vervangen door schrijnwerk met een uitzicht dat sterk aanleunt bij het origineel zoals het raam van de keuken en dat van het bureau aan de voorgevel. In de achtergevel werd er een aantal ramen voor de oorspronkelijke gezet naar een gelijkaardig model. Het schrijnwerk in de drie erkers op de verdieping van de zijvleugel werd vervangen.

Beschrijving exterieur:
Hoofdgebouw en garage
Het hoofdgebouw heeft twee bouwlagen met aan de straatgevel een eerste bouwlaag met een parement in witsteen die aan de bovenkant afgebakend wordt door een lijst. Aan de rechterkant bevindt zich een groot venster, met afgeschuinde vensterbank (keuken) met daarboven een weinig uitspringende erker die rust op houten consoles met een plantenmotief (slaapkamer). Aan beide zijden in de hoek aan de overgang tussen de erker en de gevel bevinden zich maskers die monsters uitbeelden.
Boven de gedecentreerde toegang met inspringende deur bevindt zich een hoogrelief met een uitbeelding van twee verstrengelde mythologische vogels. Daarboven bevindt zich een grote vensteropening met een glasraam (traphal). Aan de linkerkant bevindt zich boven het grote raam met afgeschuinde vensterbank op het gelijkvloers (bureau) een erker met drie vlakken (slaapkamer). De hoek die de overgang vormt naar de zijgevel van het woongedeelte dat uitgeeft op de koer aan de straatkant wordt gevormd door een steunbeer waarboven zich een masker bevindt tussen de erker van de voorgevel en een identieke symmetrische erker (eveneens slaapkamer) aan de zijgevel. Tegen deze zijgevel bevindt zich een massieve schouw, die later toegevoegd werd. In de overgang naar de dieper gelegen garage met twee bouwlagen en gecombineerd dak bevindt zich een raamopening met glas-in-lood (vestiaire). De garage bevat een poort met daarboven een tweede zolderpoort in de geveltop. Naast de poort bevindt zich een rondbogige opening die rechtstreeks toegang geeft tot de achter het hoofdgebouw gelegen terras en tuin. De koer zelf is afgesloten van de straat door een moderne garagepoort, oorspronkelijk bevond er zich hekken.
Aan de achterkant, in het binnenhuizenblok, heeft de gevel van de garage het uitzicht van een huis met puntgevel en is met het hoofdgebouw verbonden door een wolfeind aan de onderkant. De onderste bouwlaag heeft een uitsprong met een drieledig raam en daarboven een raam met rondboog. Naast de garage bevindt zich een rondbogige deur (vestiaire) die oorspronkelijk de overgang vormt naar het hoofdgebouw.
De achtergevel van het hoofdgebouw wordt gevormd door een opeenvolgende traveeën met ramen over de twee bouwlagen. De eerste travee heeft de vorm van een erker, met twee grote ramen (rookruimte op het gelijkvloers, slaapkamer op de verdieping) waartussen zich een natuurbedekking in eternit bevindt.
De drie volgende traveeën vormen de overgang tussen het hoofdgebouw en de zijvleugel. Deze hebben hetzelfde uitzicht met vensterdeuren op het gelijkvloers (rooksalon, eetkamer) en grote ramen voorzien van een balustrade op de verdieping.

Zijvleugel
De zijvleugel vormt een duidelijk afgebakend geheel met aan de rechterkant een travee met een grote muuropening met rondboog op het gelijkvloers. Centraal is er een symmetrisch geheel met op het gelijkvloers drie traveeën waarvan de middelste licht uitspringt. De verdieping die eveneens licht uitspringt heeft het uitzicht van vakwerkbouw met onderaan een bekleding met horizontale latten, bovenaan met

REGION DE BRUXELLES-CAPITALE
CHANCELLERIE
KANSELARIJ

houten verticale latten. Er bevinden zich twee driezijdige erkers met een kleinere raamopening ertussen. Het geheel wordt bekroond door twee puntgevels.
De laatste travee en de laterale zijgevel naar de tuin hebben op het gelijkvloers rondboogopeningen met schrijnwerk. De zijgevel heeft op de verdieping een driezijdige erker. Op het gelijkvloers waren de rondboogopeningen aanvankelijk open en gaven toegang tot een overdekt terras. Dit terras werd opgenomen in de binnenruimte, mogelijk door toedoen van architecten Adrien en Yvan Blomme tijdens de verbouwing van 1937.

Terras, tuin en paviljoen
De tuin en het terras , met een oppervlakte van ongeveer 6 are heeft een rechthoekige vorm waarvan een van de uiteinden langer is. Hij is onderverdeeld in drie onderscheiden delen. Het eerste deel van de tuin, naast de achtergevel, bestaat uit een groot terras met rode tegels, doorkruist door een netwerk van witte banden geplaatst volgens een hoek van 45°. Het wordt begrensd door muurtjes in wit geschilderde baksteen en bedekt met blauwsteen met een gelijkaardig motief.
Het terras is omgeven door een berijdbare doorgang met onregelmatige tegels in zandsteen geplaatst in "opus incertum" en voorzien van zones met beplantingen. In het noorden is ze kracht bijgezet door een massief met een grote, gesnoeide iep. In het midden van het terras bevindt zich een massief met varens en een thuya. Zandstenen bevinden zich in de [illegible]. Een centrale trap met enkele treden, omgeven door blauwsteen sferen, leidt naar het tweede deel van de tuin die bestaat uit een graspartij. De trap bestaat voor een gedeelte uit breukstenen uit zandsteen en blauwsteen. Aan zijn uiteinden bevinden zich massieven met harsachtigen. Twee bolvormig gesnoeide buksbomen bevinden zich aan de voet. Een groot rechthoekig grasveld bevindt zich in het centrum van het perceel en wordt aan de noord- en zuidzijde verlengd door een recht pad in zandstenen breukstenen, op elke hoek bevindt zich een verticaal vegetaal element, een iep.
Het derde gedeelte van de tuin wordt gevormd door het verlengde deel van de rechthoek en bevat een klein semi-circulair paviljoen tegen de afscheidingsmuur. Het gebogen aspect wordt benadrukt door de aanwezigheid van witgeschilderde bakstenen pilasters met een blauwstenen kapiteel, net daarvoor. Een terras met zandstenen breukstenen bevindt zich tussen het paviljoen en de pilasters. In het centrum van dit terras is een cirkelvormige kuil ingericht met een merkwaardige Noorse esdoorn. Een afgietsel (?) van het hoog-reliëf met twee mythologische vogels, dat zich boven de toegangsdeur aan de voorgevel bevindt, is aangebracht op de afsluitingsmuur.

De oorspronkelijke constructies kunnen in hun globaliteit beschouwd worden als een driegevelwoning met een gemene muur aan de rechterkant die de scheiding vormde met het naastliggende perceel. Rond 1933 kocht Aimé Vandevelde het naastliggende perceel, hij diende immers in dat jaar een vergunningsaanvraag in voor het optrekken van de afscheidingsmuur aan de straatkant aan de rechterkant van het oorspronkelijke gebouw. Tegelijkertijd werd de scheidingsmuur in de tuin tussen de twee percelen afgebroken. In 1937 liet de eigenaar op het aangekochte perceel een bijgebouw met serre optrekken met een muuropening naar de keuken. Deze constructie naar een ontwerp van Adrien en Yvan Blomme werd in 1976 in belangrijke mate gewijzigd bij de constructie van een zwembad op het perceel. Deze twee niet oorspronkelijk opgetrokken uitbreidingen, evenals de daarachter gelegen tuin maken geen deel uit van de bescherming

<u>Beschrijving interieur van de woning</u>
In het interieur kan eveneens het onderscheid gemaakt worden tussen het hoofdgebouw met garage en de zijvleugel.
Het hoofdgebouw is opgebouwd rond een centrale trappenhal die bereikbaar is via twee deuren in het kleine zeshoekig voorportaal. Dit motief van de zeshoek is ook terug te vinden in de glas-in-loodramen aan de voor- en zijgevel. De trappenhal zelf geeft toegang tot de eetkamer en het rooksalon en via een korte, volgens een diagonale as gelegen gang tot het bureau en tot de vestiaire.

De trappenhal heeft een grote draaiende trap met drie vleugels die op de verdieping eindigt op een galerij boven de hal. De trapleuning heeft als decoratie een afwisseling van fijne balusters en vol, donker houtwerk, de traptreden zijn lichter van kleur. Het donker houtwerk is hetzelfde als deze van de deuren en de lambrisering. Het motief van de balusters is terug te vinden in de lambrisering. De trappenhal wordt verlicht door zes glas-in-loodramen met een fel gekleurd medaillon met telkens een voorstelling van een vogel. De

trap geeft uit op een galerij met verschillende oorspronkelijke deuren. Deze bieden toegang tot de slaapkamers en (moderne) badkamers en aan de rechterkant een lange smalle gang die doorloopt tot op het einde van de zijvleugel.
De korte gang in de diagonale as met lambrisering geeft toegang tot een bureau. Deze heeft afgeschuinde hoeken, een schoorsteelmantel in travertijn en een parket met geometrische tekening. De vestiaire met onregelmatig grondplan heeft een vloer in marmertegels net zoals de gang en oorspronkelijke deuren. De vestiaire geeft toegang tot de garage en een toilet (geen deel van de bescherming) en het terras aan de achterzijde.
Rechts van de trappenhal bevindt zich de gemoderniseerde keuken.
Achter de hal en de keuken bevinden zich de rookruimte en de eetkamer die één open ruimte vormen en uitgeven op het grote terras. In de rookkamer bevindt zich een schoorsteenmantel in travertijn. De eetkamer geeft uit op de zijvleugel. Vermoedelijk werd de decoratie van de twee kamers, zoals de schoorsteenmantel, de parketvloer, de plafondmoulures.., gewijzigd door architecten Adrien en Blomme samen met de toevoeging van het zijgebouw in 1937.
Deze zijvleugel was aanvankelijk bedoeld voor vrije-tijd- en dienstvertrekken. De verschillende opeenvolgende ruimten waren een fotostudio, een donkere kamer, een naaikamer, een trappenhal, een wasplaats, een toilet en een kleine overdekte koer. Momenteel vormt de zijvleugel een ruimte die voornamelijk dienst doet als eetkamer en bibliotheek.

Waarde van het goed volgens de criteria die in artikel 206, 1° van het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening worden bepaald:

Historische waarde
Het huis aan de Jacques Sermonlaan 25 in Ganshoren bevindt zich in de onmiddellijke omgeving van de Basiliek van Koekelberg. Het is gesitueerd aan een brede laan met bomenrijen in het midden en vormt er een opvallende verschijning. Het onderscheidt zich van de andere gebouwen op de laan die voornamelijk bestaan uit burgerhuizen en appartementsgebouwen.

De architect van het gebouw, Antoine Pompe (1873-1980), volgde een opleiding aan de Academie voor Schone Kunsten te Brussel en een opleiding toegepaste kunsten aan de Kunstgewerbliche Schule in München. Zijn eerste realisatie is de constructie van het Hotel Palace (1908) aan het Rogierplein in Brussel in samenwerking met architect Adhémar Lener. Zijn eerste persoonlijke werk komt tot stand in 1910 met de Kliniek van Dokter Van Neck aan de Waefelaertsstraat 53 in Sint-Gillis (voorgevel beschermd dd. 07/12/1981). De originaliteit van de gevel zorgt ervoor dat dit werk gezien wordt als het startpunt van de moderne architectuur na de art nouveau. Tussen 1911 en 1921 associeert hij zich met architect Fernand Bodson. In 1921 stelt Pompe een procedé op punt voor de constructie met holle, geprefabriceerde betonblokken die onder meer gebruikt worden in vier huizen in de tuinwijk het Rad in Anderlecht (1921). Daarna werkt hij mee aan de realisatie van de tuinwijk Kapelleveld in Sint-Lambrechts-Woluwe (1922-1926). Na deze overheidsopdrachten zal Pompe zich de rest van zijn carrière voornamelijk toeleggen op privéwoningen. Hij wordt lesgever meubilair aan het Institut supérieur des arts décoratifs de la Cambre vanaf haar oprichting in 1926 door Henry Van de Velde tot aan zijn pensioen in 1939. [9]

Tot nu toe zijn er weinig gebouwen van deze belangrijke architect beschermd, naast de voorgevel van de Kliniek van Dokter Van Neck is het gevrijwaarde oeuvre beperkt tot zijn eigen woning, een verbouwing van de bestaande woning aan de Kasteleinstraat 47 te Elsene (beschermd dd. 05/06/1997), en de voormalige chirurgische kliniek aan de Bodenbroekstraat 12 – 14 in Brussel (beschermd dd. 18/01/2007). De studie naar het werk van Pompe uitgevoerd door de Archives d'Architecture Moderne in opdracht van Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen wil hierin verandering brengen.[10] Het goed aan de Jacques Sermonlaan in Ganshoren maakt deel uit van de voorstellen tot bescherming die uit de studie resulteren.

GEWESTPARLEMENT DE LA REGION BRUXELLES-CAPITALE
GRIFFIE
KANSELARIJ
BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE GEWESTPARLEMENT

[9] Proposition de classement de sept biens significatifs de l'œuvre architectural réalisé par Antoine Pompe en Région bruxelloise. Notice biographique sur l'architecte et intérêt patrimonial de son œuvre. Bijvoegsel bij E. Hennaut en L. Liesens, Antoine Pompe. Œuvres dans la Région de Bruxelles-Capitale. Etude Archives d'Architecture Moderne, 2009-2010.
[10] E. Hennaut en L. Liesens, Antoine Pompe. Œuvres dans la Région de Bruxelles-Capitale. Etude Archives d'Architecture Moderne, 2009-2010.

Het gebouw aan de Jacques Sermonlaan neemt een belangrijke plaats in, in het oeuvre van Pompe. Het is een van de eerste gebouwen die hij volledig zelfstandig optrekt na zijn samenwerking met architect Bodson en zijn opdrachten voor sociale woningbouw. Naast het huis A. Vandevelde zal hij in datzelfde jaar ook nog een appartementsgebouw aan de Atrebatenstraat 129 in Etterbeek, het huis aan de Servais-Kinetstraat 13 in Sint-Lambrechts-Woluwe en de transformatie van een villa aan de Ninoofsesteenweg 1062 in Sint-Jans-Molenbeek realiseren. De woning A. Vandevelde heeft zowel wat de stijl betreft als de planuitwerking een grote originaliteit, de gebouwen uit hetzelfde jaar zijn meer bescheiden. Zijn latere constructies, waarbij hij inventief tewerk gaat met de bakstenen van de paramenten zoals bijvoorbeeld in de Villa Stevens aan de Brabantse Prinsenlaan 29 in Wezembeek-Oppem (beschermd dd. 12/02/2015), en de Villa Grunenwald aan de Dennebosstraan 6 in Ukkel, beiden uit 1926, benaderen het dichtst het huis A. Vandevelde. De merkwaardige achtergevel van het huis A. Vandevelde is echter uniek voor zijn oeuvre.

Kort na het optrekken van de woning [illegible] aangebracht. Deze zijn het werk van de architecten Adrien (1878-1940) en Yvan (1906-1961) Blomme. Adrien Blomme volgde na het afbreken van zijn ingenieursstudie een avondopleiding architectuur aan de Academie voor Schone Kunsten te Brusse, overdag werkte hij als tekenaar bij onder meer Antoine Pompe. Zijn oeuvre is zeer uiteenlopend en bestaat uit villa's, appartementsgebouwen, winkels,... in uiteenlopende stijlen zoals art nouveau, modernisme, eclectisme... Zijn misschien wel meest bekende werk is zijn de brouwerijen Wielemans-Ceuppens aan de Van Volxemlaan in Vorst (beschermd dd. 20/07/1993). Zijn zoon Yvan volgde eveneens lessen aan de Academie in Brussel. Tussen 1931 en 1940 werkten vader en zoon samen, waarbij ze vooral flatgebouwen realiseerden, maar ook de verbouwing van het huis Vandevelde in Ganshoren in 1937. [11] Deze verbouwing is niet de enige die Adrien Blomme realiseerde. In 1927 ontwierp hij een aanpassing van het Hotel Ciamberlani van architect Paul Hankar in de Defacqzstraat in Elsene. [12]

De bouwheer van de woning aan de Sermonlaan in Ganshoren was directeur van de Chantier Houiller (steenkool). Voor de verbouwing aan woning A. Vandevelde had Blomme reeds gewerkt voor Chantier Houiller aan de opslagplaatsen aan de Fabriekskaai in Brussel in 1932. Hij maakte ook (gerealiseerde?) winkelprojecten voor hetzelfde bedrijf aan de Waversesteenweg en de Bruidsstraat in Brussel (niet gedateerd). Adrien Blomme realiseerde ook de merkwaardige Villa M. Vandevelde aan de Houzeaulaan 99 in Ukkel (beschermd dd. 18/05/2006) voor de zoon van Aimé Vandevelde, Maurice, in 1936. [13] Adrien Blomme was dus min of meer de huisarchitect van de familie Vandevelde, net zoals hij dat was voor de familie Wielemans, een andere familie van industriëlen en zakenmensen uit de burgerij waarvoor hij vaak werkte.

Esthetische en artistieke waarde

Het huis A. Vandevelde is het gebouw van Antoine Pompe dat het meest refereert aan de grote Engelse landhuizen. Dit is voornamelijk het geval voor de achtergevel, die de indruk wekt dat het geheel, dat opgebouwd is uit verschillende facetten, natuurlijk gegroeid is. Er wordt hierbij gesuggereerd dat het gebouw zich vrij ontwikkelt in de omringende omgeving. [14] Het geheel van de woning biedt een landelijke rust waarbij de tuin en het achtergebouw een grote rol spelen. Dit zorgt er immers voor dat het geheel een grote intimiteit uitstraalt. De tuin en het semi-circulaire gebouw achteraan dragen bij tot het besloten gevoel dat men in het binnenhuizenblok heeft.

Deze tuin met een verzorgde compositie bevat een grote visuele coherentie. De verschillende vegetatiesoorten die hem vormen brengen een esthetische meerwaarde en zijn typisch voor het interbellum. De aanwezigheid van harshoudenden en varens zorgt voor een luxueuze en intieme omgeving. De Noorse Esdoorn in het centrum van het terras helemaal achteraan is een centraal element in de compositie van deze tuin. De verschillende inrichtingen van deze tuin zijn hoogstwaarschijnlijk

---

[11] A. Van Loo (olv.), Repertorium van de architectuur in België van 1830 tot heden, Antwerpen, 2003, p. 156-157.
[12] A. Van Loo, Hankar revisité par Blomme, in Hankar et l'Hôtel Ciamberlani. Un palais déguisé en maison de ville, Brussel, 2009, p. 69-83, passim.
[13] F. Blomme, A la rencontre d'Adrien Blomme. 1878-1940, Brussel 2004, p. 231
[14] Proposition de classement de sept biens significatifs de l'œuvre architectural réalisé par Antoine Pompe en Région bruxelloise. Notice biographique sur l'architecte et intérêt patrimonial de son œuvre. Bijvoegsel bij E. Hennaut en L. Liesens, Antoine Pompe. Œuvres dans la Région de Bruxelles-Capitale. Etude Archives d'Architecture Moderne, 2009-2010.

oorspronkelijk. De verschillende foto's van de tuin [15] en de luchtfoto uit 1935 [16] bevestigen zijn aanwezigheid kort na het optrekken van het huis A. Vandevelde. De tuin is karakteristiek voor deze met pittoresk karakter die in zwang waren tijdens het interbellum.
Het gebouw verwijst niet alleen naar het landelijke door zijn opbouw met drie vrijstaande gevels die de indruk wekt van een villa. Ook de stijl zelf, die verwijst naar de cottage, is hiervoor kenmerkend. Het meest typerend is het gebruik van vakwerkbouw. Niet alleen het exterieur, maar het (oorspronkelijke) interieur is kenmerkend voor deze stijl. Het plan is een opeenvolging van eerder kleine ruimten die voor een grote huiselijkheid zorgen. De intimiteit blijkt ook uit het functioneren van het huis, waarbij een connectie voorzien is tussen de eetkamer en de keuken. De leefruimten zijn geconcentreerd in een vierkant, waarbij het bureau geen deel heeft aan de familiale huislijkheid, ook de fotostudio en de andere ruimten in de zijvleugel staan een beetje apart van [illegible]gebeuren. Het huis getuigt van de hernieuwde belangstelling, vlak na de Eerste Wereldoorlog voor de regionale, pittoreske bouwstijlen. De tuinwijk Le Logis-Floréal in Watermaal-Bosvoorde werd trouwens in dezelfde periode opgetrokken. De weldoordachte architecturale uitdrukking, het gebruik van kwaliteitsvolle materialen en hun zeer verzorgde aanwending maken van deze villa een zeer representatieve getuige van deze stroming in het Brusselse.
De herinterpretatie van de Tudorstijl in bepaalde decoratieve elementen zoals de erkers, het terugkerend hexagonale motief en de cordonlijst aan de voorgevel, is een weinig voorkomend gegeven in de Brusselse architectuur uit het interbellum. Het aanbrengen van maskers op de gevels verwijst eveneens naar de middeleeuwse decoratie waarbij bijvoorbeeld in de kerkgebouwen gebruik gemaakt wordt van deze figuratieve toevoegingen.
Kenmerkend voor het interieur van de woning is het veelvuldig gebruik van hout. Vooral in het oog springend hierbij is de monumentale inkomhal met de trap die 1/3 van de gevel aan de straatkant in beslag neemt. Het houtwerk werd gerealiseerd met oog voor detail waarbij de vormgeving van de balusters aan de trapleuning terugkomen in de lambriseringen. Er bevinden zich verschillende glas-in-loodramen in de deuren en het schrijnwerk. Het meest merkwaardige is het glasraam die de trappenhal verlicht en voorzien is van een decoratie met vogels. Ook de deuren van de woning met of zonder rondbogen, zijn verfijnd afgewerkt, waarbij de verschillende vormen voor variatie zorgen. Het feit dat architect Pompe een opleiding toegepaste kunsten vormen is hier zeker niet vreemd aan. Ook de ingreep in de leefruimten (rook-en eetkamer) en de zijvleugel, mogelijk toe te schrijven aan Adrien en Yvan Blomme is kwalitatief. Deze is eerder sober waarbij de kwaliteit van het gebruikte hout de decoratie vormt. De hier gebruikte stijl verwijst naar de art deco. Kenmerkend hiervoor in de verschillende ruimten is de plafondafwerking met geïntegreerde licht. De herinrichting wijzigde de woning in een meer burgerlijk huis. De ingreep vormt een harmonie met de oorspronkelijke villa en maakt ook deel uit van de geschiedenis ervan.

Het huis Aimé Vandevelde is een van de meest authentieke en de meest originele werken van Antoine Pompe en verdient daarvoor een bescherming.

Bibliografie:
E. Hennaut en L. Liesens, Antoine Pompe. Œuvres dans la Région de Bruxelles-Capitale. Etude Archives d'Architecture Moderne, 2009-2010. (met bibiliografie en iconografie)

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van 16 JULI 2015

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Territoriale Ontwikkeling, Stedelijk Beleid, Monumenten en Landschappen, Studentenaangelegenheden, Toerisme, Openbaar Ambt, Wetenschappelijk Onderzoek en Openbare Netheid.

Rudi VERVOORT

[15] Icongrafisch materiaal dat deel uitmaakt van E. Hennaut en L. Liesens, Antoine Pompe. Œuvres dans la Région de Bruxelles-Capitale. Etude Archives d'Architecture Moderne, 2009-2010.
[16] http://www.gis.irisnet.be/bruciel

Copie certifiée conforme
Voor eensluidend afschrift
16 -07- 2015
Chancellerie - Kanselarij
Hamid MHAOUCHI

ANNEXE II A L' ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT COMME MONUMENT CERTAINES PARTIES DE LA MAISON VANDEVELDE ET DE SON JARDIN SIS AVENUE JACQUES SERMON 25 A GANSHOREN

BIJLAGE II VAN HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING HOUDENDE BESCHERMING ALS MONUMENT VAN BEPAALDE DELEN VAN HET HUIS VANDEVELDE EN ZIJN TUIN GELEGEN JACQUES SERMONLAAN 25 TE GANSHOREN

DELIMITATION DU BIEN ET DE LA ZONE DE PROTECTION

AFBAKENING VAN HET GOED EN VAN DE VRIJWARINGSZONE

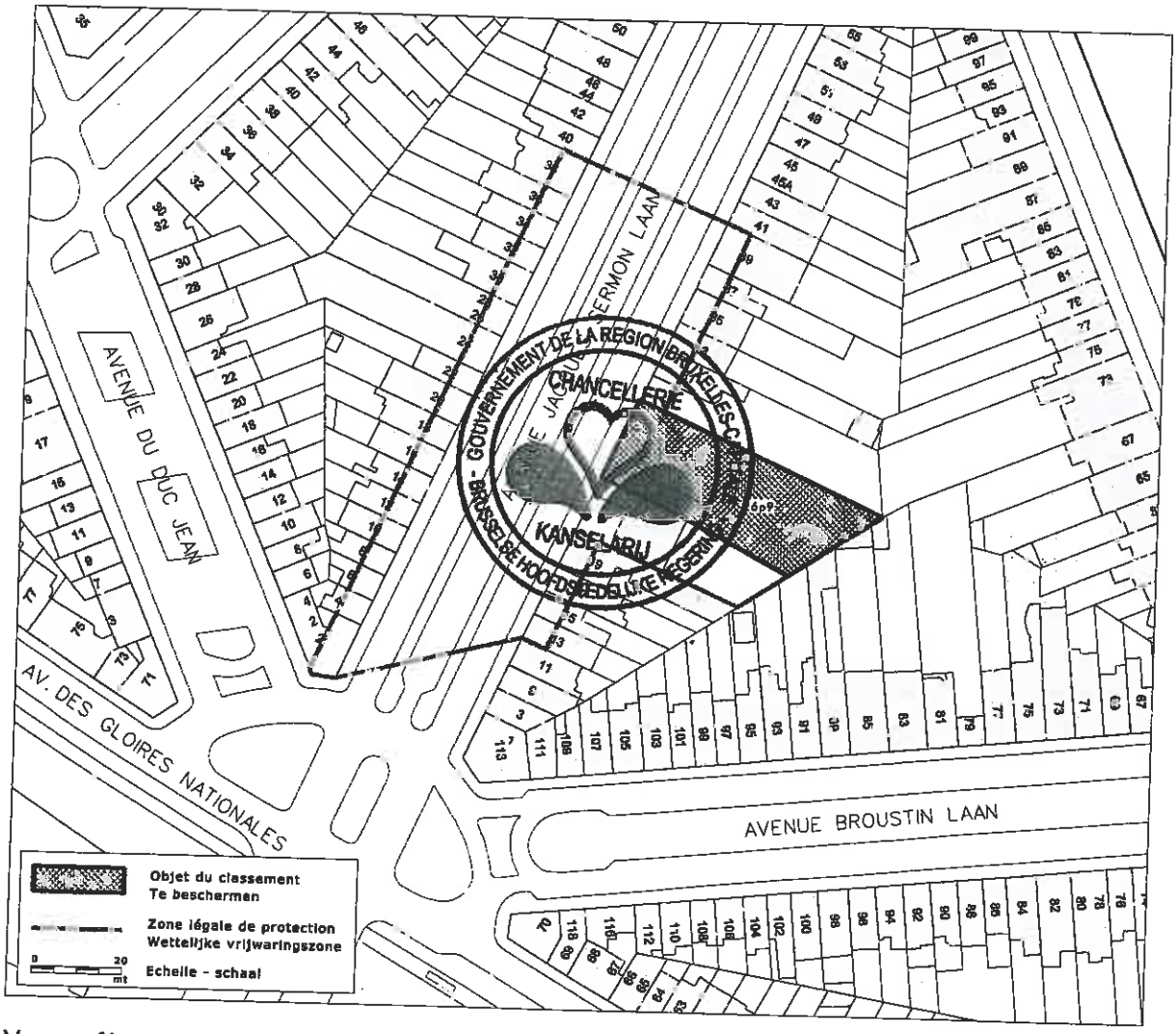

Vu pour être annexé à l'arrêté du,

16 JULI 2015

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale chargé des Pouvoirs locaux, du Développement territorial, de la Politique de la Ville, des Monuments et Sites, des Affaires étudiantes, du Tourisme, de la Fonction publique, de la Recherche scientifique et de la Propreté publique.

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van,

16 JULI 2015

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering belast met Plaatselijke Besturen, Territoriale Ontwikkeling, Stedelijk Beleid, Monumenten en Landschappen, Studentenaangelegenheden, Toerisme, Openbare Ambt, Wetenschappelijk Onderzoek en Openbare Netheid.

Rudi VERVOORT

Copie certifiée conforme
Voor eensluidend afschrift
16 -07- 2015
Chancellerie - Kanselarij
Hamid MHAOUCHI